

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 26 april 1919 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse ävensom en i ämnet väckt motion.

Närvarande: herrar Pettersson i Södertälje, Söderberg, Johan Nilsson, Hult, Hans Ericsson, von Koch, Forssman, friherre Langenskiöld, von Sydow, Nyberg, Ödlund, Lindqvist i Kosta, Lindman, Holmström, Olsson i Broberg, Hagman i Stockholm, Olsson i See, Persson i Fritorp, Osberg och Jönsson i Fridhill.

Genom en den 21 februari 1919 dagtecknad, till andra särskilda utskottet hänvisad proposition, nr 143, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse.

I samband med denna proposition har utskottet förehaft till behandling en inom första kammaren av herr *Söderberg* väckt motion, nr 159, vari hemställes, att riksdagen måtte besluta vidtaga följande förändringar i vad som föreslagits i Kungl. Maj:ts proposition nr 143:

att rakstuga och herrfrisersalong må å söckendag ej hållas öppen för allmänheten å tid före kl. 8 förmiddagen eller efter kl. 7 eftermiddagen,

att den enligt 3 § kommunerna medgivna rätt att utsträcka tiden för rakstugors och herrfrisersalongers öppethållande utöver vad i 2 § tredje stycket medgives, må ur lagen utgå,

att bestämmelse införes i lagen, som likställer rakstuga och herrfrisersalong inom hotell, sanatorier, offentliga anstalter samt liknande inrättningar med rakstuga och herrfrisersalong, upplåten för allmänheten.

Beträffande innehållet av och skälen för ifrågavarande lagförslag får utskottet hänvisa till propositionen. I fråga om den motivering motionären åberopat, hänvisas till motionen.

Utskottet.

Utfärdandet av nu gällande lag om förbud mot handels idkande under vissa tider av dygnet av den 5 juni 1909 utgör den första lagstiftningsåtgärden på förevarande område här i landet. Nämnda lag torde även vara det första försöket hos oss att, låt vara indirekt, genom lagstiftning reglera arbetstidens längd och förläggning för arbetstagare i allmänhet, sålunda även för vuxna män. Med hänsyn härtill är det förklarligt, att denna lag i avseende å såväl sin allmänna läggning som sina särskilda bestämmelser kännetecknas av långt gående varsamhet.

Med de stora framsteg, som den sociala utvecklingen och arbetarskyddslagstiftningen gjort under de senare åren, torde emellertid ifrågavarande lag numera ej väl motsvara de fordringar, som skäligen kunna ställas på en lagstadgad reglering i förevarande avseende. Utskottet delar sålunda den i propositionen uttryckta meningen, att regleringen av tiden för öppethållande av handelsbodas bör huvudsakligen ske genom direkt i lagen meddelade bestämmelser och ej såsom nu genom beslut av vissa kommunala myndigheter — ett tillvägagångssätt, som ej gärna kan anses tillfredsställande, då det gör här ifrågavarande för såväl handelskåren som allmänheten så betydelsefulla reglering beroende av de skiftande intresse- och partiförhållandena inom de kommunala representationerna. Att vissa skiljaktigheter i avseende å regleringen kunna vara påkallade med hänsyn till olika förhållanden i tätare bebyggda samhällen och på landsbygden samt i skilda orter och landsdelar är uppenbart, men torde dessa krav kunna påräkna tillbörligt beaktande genom de bemyndiganden till avvikelser, som lagen lämnar kommunernas beslutande organ.

Även i ett annat avseende skiljer sig det föreliggande lagförslaget på betydelsefullt sätt från den nu gällande s. k. butikstängningslagen, nämligen i fråga om lagstiftningens tillämpningsområde. Berörda lag äger tillämpning allenast i städer, köpingar och municipalsamhällen men lämnar butikerna å landsbygden alldeles utanför möjligheten till reglering. Enligt utskottets mening måste det anses önskvärt, att nu nämnda butiker, såsom i propositionen föreslagits, inbegripas under förevarande lagstiftning. Jämväl för handelsyrkets personal å landsbygden torde det nämligen i många fall förefinnas ett verkligt behov av förkortning av tiden för butikernas öppethållande, och erinras må därjämte, att ej få och delvis mycket betydande samhällen i administrativt hänseende äro att räkna till landsbygd.

Under de tio år, som i det närmaste förflutit, sedan butikstängningslagen utfärdats, har arbetstiden för de inom näringarna anställda i avsevärd mån förkortats. Särskilt framträdande har denna företeelse varit i avseende å handelsbiträdena, i det butikernas öppethållande under den senare kristiden med hänsyn till varubrist och restriktioner beträffande belysningen i stor omfattning blivit föremål för inskränkningar. I betraktande härav och då handelsidkarnas och deras biträdens gemensamma strävanden att ernå förkortad expeditionstid onekligen uppbäras av starka skäl, lära de skärpningar i avseende å tiden för öppethållandet, som lagförslaget i flera hänseenden innebär, få anses väl motiverade.

Slutligen torde måhända i detta sammanhang böra nämnas, att utskottet finner den föreslagna förändringen i avseende å söndagsstängningen, varigenom en fullständig reglering härav genomföres, ändamålsenlig och av behovet påkallad.

I lagförslaget ha, såsom berörande i viss mån likartade förhållanden, jämväl upptagits bestämmelser till reglerande av tiden för öppethållande av rakstugor, frisérsalonger och varmbadinrättningar. Enligt den utredning angående arbetsförhållandena i dessa företag, som verkstälts av socialstyrelsen, torde arbetet i desamma, även om det i stort sett ej är särdeles intensivt, likväl i många fall taga biträdenas tid i anspråk i alltför vidsträckt omfattning. Därtill kommer, att arbetet för biträdena i här ifrågavarande företag ej sällan fortgår till en ganska sen timme på kvällen. En lagstadgad reglering av tiden för öppethållande av dessa företag torde sålunda få anses ha goda skäl för sig, och synes en dylik reglering lämpligen kunna ske i samband med bestämmelserna rörande handelsbodars öppethållande.

I herr Söderbergs förut omnämnda motion har framställts förslag om förkortning med en timme på kvällen av tiden för öppethållande av rakstugor och herrfrisérsalonger samt om viss inskränkning av bemyndigandet för de kommunala myndigheterna att medgiva öppethållande av sådana företag. Utskottet vill ej förneka, att förhållandena å en del orter, såsom även framgår av den motionen närlagda tabellen, kunna giva stöd åt här berörda ändringsförslag. Å andra sidan torde emellertid förhållandena å åtskilliga andra orter tala däremot. Med hänsyn härtill och då lagförslaget i propositionens avfattning synes bereda lämplig möjlighet att avpassa regleringen efter skilda orters behov, anser sig utskottet sakna anledning att biträda motionärens ifrågavarande förslag. Beträffande det jämväl i motionen inbegripna yrkandet, att rakstugor och herrfrisérsalonger i hotell, sanatorier o. d. skulle likställas med övriga dylika för allmänheten avsedda företag, synes ej heller tillfyllestgörande

skäl föreligga för avvikelser från propositionen. Rakstugor och frisérsalonger, förlagda till hotell, sanatorier eller dylika anläggningar och uteslutande upplåtna för dessas gäster, förekomma endast undantagsvis och lära knappast gent emot övriga rakstugor och frisérsalonger erbjuda någon avsevärd konkurrens. Däremot torde det ej sakna betydelse för t. ex. ett hotell att kunna erbjuda sina gäster möjlighet till rakning å söndags morgon.

Beträffande de särskilda bestämmelserna i lagförslaget äro de enligt utskottets uppfattning i stort sett väl ägnade att tillgodose de ändamål, som avses med förevarande lagstiftning. I nedan angivna punkter har likväl utskottet ej ansett sig kunna godtaga förslaget oförändrat.

Det i 1 § andra stycket medgivna längre öppethållandet av bod för försäljning av livsmedel m. m. har enligt utskottets förmenande fått en allt för vidsträckt omfattning. Då exempelvis till konditorivaror jämväl torde vara att hänföra karameller, som ju hållas till salu i så gott som alla speceributiker, skulle genom den i propositionen föreslagna avfattningen av ifrågavarande bestämmelse ett större antal butiker på grund av densamma komma att erhålla rättighet att öppna en timme tidigare och stänga en timme senare, än som kan anses behöfligt. I den kungl. propositionen framhålles i detta hänseende, att särskilt handeln med mjölk och grädde i städerna och andra större samhällen uteslutande är beroende av tillförseln från landsbygden och sålunda måste regleras med hänsyn till kommunikationerna, vilka flerstädes äro så anordnade, att den färska aftonmjölken ankommer å sådan tid, att den icke kan distribueras före den för butiker i allmänhet föreslagna stängningstiden. Då undantaget således huvudsakligen är motiverat av hänsyn till mjölkbutikerna, har utskottet trots ändamålet med detsamma lämpligast kunna vinnas, om tillståndet till det tidigare öppnandet och den senare stängningen blir gällande allenast för bod, där handel idkas med mjölk.

I 6 § ha, med hänsyn till att å många orter officiella meddelanden i kyrkan ej uppläsa från predikostolen utan från annan plats, de sista orden »från predikostolen» ansetts böra ersättas med »i kyrkan».

Första punkten av 8 §, vilken tillfogats lagförslaget med anledning av lagrådets anmärkning rörande möjligheten till försäljning på telefonorder efter stängningstiden, har synts utskottet kunna leda till antagligen icke avsedda och enligt utskottets mening icke önskvärda konsekvenser. En handelsidkare skulle till äventyrs enligt berörda bestämmelse kunna anses förhindrad att personligen, om han vore kvar i butikslägenheten efter det butiken stängts, mottaga och anteckna en telefonorder. Det har anmärkts, att det mångenstädes och särskilt i bygder, där det van-

ligen möter svårigheter att under dagens lopp komma fram på telefonlinjerna, skulle medföra betydande olägenheter, om den köpande allmänheten alldeles förhindrades att även efter stängningstiden telefonera in sina rekvisitioner. Utskottet har med hänsyn härtill föreslagit sådan förändring av bestämmelsen, att det efter stängningstiden, eller då vara av ifrågakommande slag ej får försäljas, skulle vara förbjudet — ej, såsom i propositionen föreslagits, att på rekvisition sälja vara för försändning — utan endast att utlämna eller försända vara, som ej försålts å tid, då butiken fått hållas öppen, respektive då varan ifråga fått försäljas. Genom en sålunda modifierad bestämmelse torde man för övrigt ernå vad som rimligtvis kan förväntas genom ett stadgande uti ifrågavarande avseende.

I 9 § första styckets senare del är straffpåföljd stadgad för den, som i handelsbod under tid, då försäljning må avse blott vara av visst slag, håller vara av annat slag till salu. Enligt utskottets mening torde det i detta fall, där det ej sällan måste ställa sig svårt att avgöra, huruvida en vara, som ej får försäljas, hålles till salu eller ej, vara lämpligt att utbyta uttrycket »håller till salu» mot »säljer».

Med hänsyn till den av utskottet föreslagna ändringen av 8 § första stycket har företagits viss omredigering av 9 § senare stycket.

Bestämmelserna i 10, 11 och 12 §§ hänföra sig enligt förslaget endast till sådana förseelser, som omförmälas i 9 §. Såvitt utskottet kan finna, böra dessa bestämmelser jämväl ha avseende å förseelser, som omförmälas i 8 §.

Emot 15 § ha framställts en del erinringar, som synts utskottet påkalla förändringar. Sålunda har undantaget beträffande rusdrycker och pilsner funnits böra omformuleras med hänsyn till att beteckningen »pilsner» ej vunnit riksdagens gillande. Det fjärde undantaget har synts tarva viss omredigering till förtydligande, att de till sist angivna varorna endast äro att hänföra till »försändning eller avhämtning». Slutligen har i avseende å det femte undantaget framhållits, att under »tillfällig försäljning för välgörande ändamål» ej kunde anses inbegripna en del tillfälliga försäljningar för annat ideellt ändamål, såsom för främjande av religiösa, politiska eller konstnärliga syften etc. Nu berörda brist har synts kunna avhjälpas genom att mellan »välgörande» och »ändamål» inskjuta orden »eller annat ideellt».

Ifråga om tillämpningen av den föreslagna lagen ansluter sig utskottet till det av föredragande departementschefen gjorda uttalande, att de föreslagna tidsbestämmelserna icke torde böra utgöra hinder för att publik, som inkommit före den stadgade stängningstiden, får därefter betjänas.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande förslag icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick antagas, för sin del må antaga följande

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Lag

om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Handelsbod må å söckendag ej hållas öppen för allmänheten å förmiddagen före klockan 8 och å eftermiddagen efter klockan 7 eller, under tiden från och med den 10 till och med den 23 december, efter klockan 8.

Bod, där handel idkas med mejeriprodukter, ägg, margarin eller bageri- och konditorivaror, må dock för försäljning enbart av dylika varor öppnas en timme tidigare och hållas öppen en timme längre än nyss är sagt.

Bod, där handel idkas med mjölk, må för försäljning därav även som av mejeriprodukter, ägg, margarin, bageri- och konditorivaror, öppnas en timme tidigare och hållas öppen en timme längre än nyss är sagt.

Rakstuga, frisérsalong eller varmbadinrättning må å söckendag ej hållas öppen för allmänheten å tid före klockan 8 förmiddagen eller efter klockan 8 eftermiddagen.

2 §.

Å sön- eller helgdag må handelsbod, rakstuga, frisérsalong eller varmbadinrättning ej hållas öppen för allmänheten.

För försäljning enbart av sådana livsmedel, som i 1 § angivas, även som av färsk frukt eller levande blommor må dock bod å sön- eller helgdag hållas öppen å tid mellan klockan 7 och klockan 10 förmiddagen.

Därest sådana dagar inträffa i följd, må rakstuga eller frisérsalong hållas öppen en av dem under högst två timmar å tid före klockan 11 förmiddagen.

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

3 §.

I den mån sådant påkallas av särskilt förhållande inom viss kommun, må, efter vad nedan sägs, tiden för öppethållande bestämmas annorlunda än i 1 och 2 §§ är stadgat.

Beträffande söckendag må nämnda tid utsträckas för stad eller köping med högst en timme på morgonen och en timme på aftonen och för annan kommun med högst två timmar på morgonen och två timmar på aftonen. Jämväl må öppethållande inskränkas med högst fyra timmar.

Såvitt angår sön- eller helgdag må öppethållande kunna inskränkas eller förbjudas ävensom medgivande lämnas dels till försäljning, varom i 2 § andra stycket sägs, under högst två timmar å tid efter klockan 1 eftermiddagen, dels ock till öppethållande, därest detta icke jämlikt 2 § sista stycket eljest är medgivet, av rakstuga eller frisérsalong under högst två timmar samt av varmbadinrättning under högst fyra timmar, dock ej under högmässogudstjänst.

4 §.

I fråga om företag av samma slag må ej meddelas olika bestämmelser enligt 3 §, med mindre sådant kan ske utan obehörigt gynnande av vissa företag.

Bestämmelse om utsträckning av tiden för öppethållande bör, där sådant finnes påkallat för att personalens arbetstid ej må obehörigen förlängas, innefatta villkor om lämpliga raster för personalen eller dylikt.

5 §.

Om bestämmelse enligt 3 § beslutar den myndighet, som utövar kommunens beslutanderätt.

Beslutet skall underställas länsstyrelsen och för sådant ändamål överlämnas, där det avser annan stad än Stockholm, till magistraten eller, där sådan ej finnes, till den för staden särskilt tillsatta styrelsen och beträffande kommun å landet till landsfiskalen i orten. Magistraten, stadsstyrelsen eller landsfiskalen insänder beslutet till länsstyrelsen med eget utlåtande, sedan tillfälle lämnats föreningar av näringsidkare och deras biträden ävensom i orten boende, vilkas rätt beröres av beslutet, att yttra sig över detsamma; och skall i Stockholm sådant tillfälle lämnas föreningar och enskilda av överståthållarämbetet.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

6 §.

Beslut, som i 5 § omförmäles, skall av länsstyrelsen oförändrat fastställas eller ock ogillas. Fastställt beslut skall ofördröjligen allmängöras genom dess införande i länskungörelserna eller, beträffande Stockholm, i den tidning, vari överståthållarämbetets kungörelser vanligen intagas. Därjämte skall i fråga om annan ort än Stockholm genom vederbörande kommunala myndighets försorg tillkännagivande om kungörelsen med angivande av dess huvudsakliga innehåll införas i minst en tidning inom orten, varförutom beträffande landskommun tillkännagivande om kungörelsen skall ske från predikstolen.

(Utskottets förslag.)

6 §.

Beslut, som i 5 § omförmäles, skall av länsstyrelsen oförändrat fastställas eller ock ogillas. Fastställt beslut skall ofördröjligen allmängöras genom dess införande i länskungörelserna eller, beträffande Stockholm, i den tidning, vari överståthållarämbetets kungörelser vanligen intagas. Därjämte skall i fråga om annan ort än Stockholm genom vederbörande kommunala myndighets försorg tillkännagivande om kungörelsen med angivande av dess huvudsakliga innehåll införas i minst en tidning inom orten, varförutom beträffande landskommun tillkännagivande om kungörelsen skall ske i kyrkan.

7 §.

I avseende å ändring eller upphävande av beslut, som avses i 5 §, gälle vad om sådant besluts meddelande är stadgat.

8 §.

Under tid, då handelsbod ej må hållas öppen, må ej vara därstädes på rekvisition säljas för försändning. Då försäljning i handelsbod må avse blott vara av visst slag, må vara av annat slag ej därstädes säljas på sätt nyss är sagt.

Ej heller må under tid, då handelsbod av visst slag ej må hål-

8 §.

Under tid, då handelsbod ej må hållas öppen, må ej heller vara från boden utlämnas eller försändas, så framt den ej är såld å tid, då boden fått hållas öppen. Då försäljning i handelsbod enligt denna lag må avse endast varor av vissa slag, må vara av annat slag ej därifrån utlämnas eller försändas, så framt den ej är såld å tid, då det lagligen kunnat ske.

Ej heller må under tid, då handelsbod av visst slag ej må hållas

(Kungl. Maj:ts förslag.)

las öppen, vara, varmed handel i dylik bod idkas, annorstädes för allmänheten hållas till salu, med mindre länsstyrelsen med hänsyn till särskilt förhållande därtill lämnat tillstånd.

9 §.

Var som håller handelsbod, rakstuga, frisérsalong eller varmbadinerättning öppen å tid, då öppethållande enligt denna lag icke är medgivet, eller som i handelsbod under tid, då försäljning må avse blott vara av visst slag, *håller vara av annat slag till salu*, böte från och med fem till och med femhundra kronor.

Lag samma vare, om någon *i strid mot vad i 8 § är stadgat säljer vara eller håller sådan till salu*.

10 §.

Den, som under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, som i 9 § omförmåles, fortsätter samma förseelse, skall, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits, fällas till de böter, som för dylik förseelse äro bestämda.

11 §.

För förseelse, som i 9 § sägs, vare, där den med husbondes vetenskap begås av hans hustru, husfolk eller i hans arbete antagen person, husbonden ansvarig, liksom vore förseelsen begången av honom själv.

(Utskottets förslag.)

öppen, vara, varmed handel i dylik bod idkas, annorstädes för allmänheten hållas till salu, med mindre länsstyrelsen med hänsyn till särskilt förhållande därtill lämnat tillstånd.

9 §.

Var som håller handelsbod, rakstuga, frisérsalong eller varmbadinerättning öppen å tid, då öppethållande enligt denna lag icke är medgivet, eller som i handelsbod under tid, då försäljning må avse blott vara av visst slag, *säljer vara av annat slag*, böte från och med fem till och med femhundra kronor.

Lag samma vare, om någon *bryter mot vad i 8 § är stadgat*.

§ 10.

Den, som under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, som i 8 eller 9 § omförmåles, fortsätter samma förseelse, skall, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits, fällas till de böter, som för dylik förseelse äro bestämda.

11 §.

För förseelse, som i 8 eller 9 § sägs, vare, där den med husbondes vetenskap begås av hans hustru, husfolk eller i hans arbete antagen person, husbonden ansvarig, liksom vore förseelsen begången av honom själv.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

12 §.

Förseelse, som i 9 § omförmäles, skall åtalas av allmän åklagare vid polisdomstol, där sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare och, där sådan icke finnes, vid allmän domstol.

12 §.

Förseelse, som i 8 eller 9 § omförmäles, skall åtalas av allmän åklagare vid polisdomstol, där sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare och, där sådan icke finnes, vid allmän domstol.

13 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan.
Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

14 §.

I fråga om köping, som icke utgör egen kommun, samt municipal-samhälle skall vad i denna lag om kommun sägs äga motsvarande tillämpning; och må förty av kommunen enligt denna lag fattat beslut ej gälla köpingen eller samhället.

Beträffande sådan utsträckning av tiden för öppethållande, varom i 3 § andra stycket förmäles, skall köping eller samhälle, som i denna paragraf avses, likställas med stad.

15 §.

Från tillämpning av stadgan-
dena i denna lag äro undantagna:
försäljning å apotek,
försäljning av rusdrycker och
pilsner,
för resande avsedd försäljning
vid järnvägs- eller ångbåtsstation, i
järnvägsvagn eller å fartyg,
försäljning, som bedrivs under
utövning av eller i samband med
kafé- eller restaurangrörelse och
allenast avser förtäring eller förbruk-

15 §.

Från tillämpning av stadgan-
dena i denna lag äro undantagna:
försäljning å apotek,
försäljning av rusdrycker och
pilsnerdricka,
för resande avsedd försäljning
vid järnvägs- eller ångbåtsstation,
i järnvägsvagn eller å fartyg,
försäljning, som bedrivs under
utövning av eller i samband med
kafé- eller restaurangrörelse och
antingen sker allenast till förtäring

(Kungl. Maj:ts förslag.)

ning å stället eller försändning eller avhämtning av lagad mat, tillagade alkoholfria drycker eller svagdricka,

tillfällig försäljning för välgörande ändamål,

försäljning av tidningar, som bedrivs utomhus eller till gäster å kafé- eller restauranglokal, samt

försäljning utomhus och allenast i mindre omfattning av matvaror, läskedrycker, blommor eller dylikt.

(Utskottets förslag.)

eller förbrukning å stället, eller *ock avser* försändning eller avhämtning av lagad mat, tillagade alkoholfria drycker eller svagdricka,

tillfällig försäljning för välgörande *eller annat ideellt* ändamål,

försäljning av tidningar, som bedrivs utomhus eller till gäster å kafé- eller restauranglokal, samt

försäljning utomhus och allenast i mindre omfattning av matvaror, läskedrycker, blommor eller dylikt.

Genom denna lag upphävas:

lagen den 14 maj 1909 om förbud mot viss försäljning av tobak, samt

lagen den 5 juni 1909 om förbud mot handels idkande under vissa tider av dygnet.

Denna lag skall träda i kraft den 1 oktober 1919.

B) att herr Söderbergs motion nr 159 måtte anses besvarad genom vad utskottet ovan hemställt.

Stockholm den 25 april 1919.

På andra särskilda utskottets vägnar:

JAKOB PETTERSSON.

Reservationer.

Vid 1 §.

1) Av herrar *Pettersson* i Södertälje, *Söderberg*, *Ödlund*, *Lindqvist* i Kosta, *Holmström* och *Hagman* i Stockholm, vilka hemställt, att 1 § måtte erhålla följande lydelse:

Handelsbod = (utskottets förslag) — — — — — klockan 8.

Bod, där = (utskottets förslag) — — — — — nyss är sagt.

Varmbadinrättning må å söckendag ej hållas öppen för allmänheten å tid före klockan 8 förmiddagen eller efter klockan 8 eftermiddagen.

Rakstuga och frisérsalong må å söckendag ej hållas öppen för allmänheten å tid före klockan 8 förmiddagen eller efter klockan 7 eftermiddagen, med undantag av lördagar, då tiden för öppethållandet må utsträckas till klockan 8 eftermiddagen.

2) av herr *Lindman*, som anført:

»Under åberopande av de skäl, som anförts i Kungl. Maj:ts proposition, och då det med hänsyn till den konsumerande allmänhetens intressen — särskilt mångenstädes å landsbygden — icke synes lämpligt att vidtaga den av utskottet föreslagna inskränkningen beträffande handeln med de i 1 § andra stycket omförmälda livsmedel, hemställer jag,

att 1 § i lagförslaget måtte antagas i överensstämmelse med vad av Kungl. Maj:t i förevarande proposition föreslagit.»

3) av herr *Forssman*.

Vid 3 §.

Av herrar *Söderberg*, *Ödlund* och *Hagman* i Stockholm, vilka hemställt, att 3 § måtte erhålla följande lydelse:

I den mån — — — — — är stadgat.

Beträffande — — — — — högst fyra timmar.

Såvitt angår sön- eller helgdag må öppethållande kunna inskränkas eller förbjudas ävensom medgivande lämnas dels till försäljning, varom i 2 § andra stycket sägs, under högst två timmar å tid efter klockan 1 eftermiddagen.